

عنوان مقاله:

لزوم نگرش شهرداریها به شهروند اجتماعی در شهرنشینی نوین

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

کرملی حشمتی - کارشناس زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پیشوا ورامین

خلاصه مقاله:

هویت در شهر به واسطه ایجاد و تداعی خاطرات عمومی در شهروندان، تعلق خاطر را نزد آنان فراهم کرده و شهرنشینان را به سوی شهروند شدن که گستره ای فعال تر از ساکن شدن صرف دارد؛ هدایت می کند. ضعف عنصر هویت در یک سکونت گاه شهری منجر به انقطاع و یا اصولاً عدم شکل گیری رشته های پیوند و ارتباط ساکنان با محیط و در نتیجه با یکدیگر می گردد. تراکم جمعیت شهری به همراه صنعتی شدن، انتظارات بالا رفته اشتغال، محیط زیست و نظایر آن همه مسایلی خاص هستند. اما حل معضل مسکن جایگاه ویژه ای دارد. یکی از مهم ترین تحولات قرن بیستم، رشد کمی شهرها و نقاط شهری است. کمتر از یک قرن پیش، بیش از دو سوم جمعیت در نقاط روستایی زندگی می کردند اما با ظهور انقلاب صنعتی و آشکارشدن پیامدهای آن همچون تغییر شیوه ی زیست از کشاورزی به صنعت و خدمات، این نسبت به نفع شهرها دگرگون شد. شهرها گنجایش این میزان جمعیت تازه وارد را نداشتند، دشواری های فراوانی چون کمبود مسکن و رشد مناطق حاشیه ای در شهرهای بزرگ پدیدار شد. یکی از نخستین رویکردهایی که به تبیین پدیده انزوای اجتماعی در جامعه مدرن پرداخت، رویکردی است که انزوای اجتماعی را از برآیندهای منفی مدرنیته دانسته و آن را به عنوان یک پدیده تاریخی مرتبط با مجموعه فرایندهای تشکیل دهنده مدرنیته چون سکولاریزاسیون، دمکراتیزاسیون، شهرگرایی و... مفهوم سازی می کند. در این رویکرد مدرنیته به عنوان وضعیتی از تضعیف پیوندهای اجتماعی سنتی، که پیش از این افراد را به اجتماعاتشان گره زده و گروه های خویشاوندی و شبکه های اجتماعی را بسط داده، مشخص شده است.

کلمات کلیدی:

واژه کلیدی: شهروند اجتماعی، شهرنشینی نوین، مسکن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1811940>

